

SEMINARSKI RAD

**Krump ples - oblik subkulturalnog preživljavanja u
Americi**

Krump ples - oblik subkulturalnog preživljavanja u Americi

Sažetak

Pozabaviti ćemo se novim urbanim pokretom mladih u Los Angelesu s kraja dvadesetog i početka dvadeset i prvog stoljeća koji se manifestira kroz subkulturu urbanog plesa pod imenom Krump. Razmotriti ćemo koji su to socio-kulturni razlozi ove anarhične nove forme umjetnosti te koje je efekte postigla. Pratićemo evoluciju pokreta kroz subkulture clowninga i krumpinga u kojima se manifestirao te probati definirati što je uopće uzrokovalo potrebu za njime. Također ćemo obratiti pozornost na jaki utjecaj religije na mlade kao i uvidjeti što je tim pokretom na kraju postignuto.

Ključne riječi: Clowning, krumping, battle zone, religija, subkultura

Uvod

Ovaj tekst je nastao nakon gledanja dokumentarca Rize iz fascinacije prema mladim ljudima koji su socio-kulturni fenomen stoga što su tamo gdje nema ništa lijepog stvorili nešto prekrasno.

Cijela priča počinje 1992. godine u Los Angelesu u predgrađu South Central. Točnije sve počinje puno ranije u vrijeme ropstva kada su bijeloputi Amerikanci počeli uvoziti crnopolu stanovništvo Afrike kako bi dobili besplatnu radnu snagu. Ovdje se naravno javlja pojam rasne segregacije, nadasve negativan čin, koji će biti temelj mnogih daljnjih nepravda povezanih sa rasizmom kao i odgovora u vidu protesta, nemira, općih pokreta za ravnopravnost rasa te popratnih ikona te borbe kao što su Martin Luther King, Rosa Parks, Malcom X... Tako i ova priča o usponu afroamerikanaca ima svoje vrijednosti i protagoniste. Počinje dotične 1992. „Rodney King“ neredima (rasnim neredima) kada se afroameričko stanovništvo pobunjuje usljed oslobađajuće presude trojici „bijelih“ i jednom „hispano“ policajcu 29. travnja. 1992. od strane većinski „bije“ porote, unatoč činjenici da je postojao videozapis premlaćivanja „crnog“ motorista Rodneya Kinga nakon što je počinio prekršaj. Naravno to nije bio uzrok nego kulminacija nakupljenog bijesa koji je pak bio uzrokovan visokom nezaposlenošću dodatno pogođenom općom recesijom, kao i trendu los-angeleske policije (LAPD) koji je uključivao rasno profiliranje „crnaca“ kao sklonih kriminalu i prekomjernu uporabu sile pri izvršavanju svojih dužnosti. Svijet su obišle slike grada (predgrađa) u plamenu, a neredi i pljačka su potrajali šest dana. Ono po čemu je to geografsko područje također poznato su i ulične bande većinom podijeljene na Crips-e i Bloods-e, koje se uz kršenje raznih društveno-pravnih zakona također i međusobno sukobljavaju, a u okršajima stradavaju i nevini. Ta situacija je u glavnom protagonista ovog pokreta, Thomasa Johnsona bolje znanog kao Tommy the Clown-a, inspirirala da počne uveseljavati i uopće stvarati pozitivnu „vibru“ u svom kvartu, a kasnije i u cijelom predgrađu pa i u okolnim gradovima kako se pokret širio. Tommy je prije, uz to što je bio nezaposlen, bio i diler (preprodavač narkotika) te potom i u zatvoru. U potrazi za poslom prijateljica mu predlaže da postane klaun na dječjim zabavama što on prihvaća, no u svoju točku osim raznih trikova uvodi i ples.

Clowning

Ples se naziva „clown-dance“ ili „clowning“ i sastavljen je od elemenata crnačkog plesa kao što su „Gangsta boogie“, „stripper dance“, „popping“ i „locking“, kao i elemente Jamajkanskih Dancehall pokreta (koraka) te pantomime, posebno mimike. Razlika od formi iz kojih su pokreti (koraci) potekli i samog clowning-a je u brzini izvođenja pri čemu je clown dance znatno brži, a svrstavamo ga u kategoriju hip-hop plesa (plesni stil koji se prvobitno izvodi na hip hop muziku te koji je evoluirao iz hip hop kulture) slobodnog stila. Clowning je kako društveni tako i performans ples, jer osim samog druženja individua na vidjelo izlazi i njihova zabavljачka strana. Ovaj ples je značajan jer je ubrzo okupio mnoštvo mladih te im pružio alternativu u životu. Drugim riječima između Crips-a i Bloods-a (dva najveća konglomerata zavađenih bandi u Americi) sad su mogli odabrati i drugu stranu, stranu koja ih nije vodila u ovisnost, zatvore i međusobno ubijanje. To je bila i mogućnost ispunjenja slobodnog vremena, neka vrsta hobija koja će ubrzo prerasti u životni stil. To možemo smatrati i naznakama subkulture u nastajanju jer „sociologiju subkulture mladih ne treba striktno svoditi na one radove koji koriste sam pojam subkulture, nego prepoznavati urbane, adolescentske i donekle zasebne svjetove, okvire (sub)kulturnog sadržaja kao načina (stila) života i izbornog identiteta“(Perasović, 2001., 47). Nadalje ne treba nas čuditi što se ples razvio baš u Los Angelesu jer „gradovi (Cohen bi rekao „veći američki gradovi“) i urbanitet tvore gotovo nužan, konstitutivni element u nastajanju subkulture mladih“(Perasović, 2001.:43). Ovaj ples smještamo u subkulture koje „nastaju unutar konteksta dominantne kulture“ i to u vidu „pozitivnog odgovora na zahtjeve socijalnih i kulturnih struktura“(citirajući Downes-a, Perasović, 2001.:40), a to što odlikuje ovaj pokret kao pozitivan (osim što je pružao alternativu pristupanja u bande) i poseban je ravnopravnost spolova što znači da su i muškarci i žene dobro došli, nadalje on je „slijep na boje“ tj. nije važno koje ste rase da bi pristupili, također ne postoji dobna granica kao ni ona u kilogramima, a ni odjeća i obuća nisu striktno određeni iako je poželjnije što šarenije. Pri odijevanju ipak postoji jedno pravilo koje je samo po sebi logično i spada u filozofiju pokreta, a to je zabrana nošenja obilježja bilo koje bande. Hip-hop klauni poput klasičnih klauna oslikavaju lica. Na lica se nanose najraznolikije boje i kroz njih pojedinac izražava svoju kreativnost, iskazuje svoju individualnost, no također njome označava pripadnost određenoj društvenoj skupini. U svrhu označavanja pripadnosti uzimaju i personalizirana umjetnička imena. Pripadnici te skupine prihvaćaju datu situaciju u društvo tj. probleme koje im nameće pa govorimo o „subkulturi kao odgovoru na kolektivno doživljeni problem socijalne strukture“(citirajući birminghamske škole, Perasović, 2001.:35). Odgovor dobijamo u obliku odbijanja korištenja sile koju društvo koristi nad njima, a tu silu točnije možemo definirati pojmom nasilja koje se najviše manifestira na najranjivijim pripadnicima društva, na maloljetnima i mlađim punoljetnicima. To ne znači da oni susprezaju bol, strah i bijes i povlače se bez borbe. Naprotiv, oni su jako dobro svjesni toga, no isto tako su svjesni da ispoljavanjem neartikuliranog nasilja neće puno postići već će samo nastaviti tonuti prema dnu. Stoga su strah, bijes i bol tj. proizašlu negativnu energiju usmjerili na bavljenje umjetnošću točnije na glazbu i posebno plesom kroz koji tu negativnu bujicu transformiraju u pozitivnu energiju života i slobode. Tim činom je dotična društvena skupina

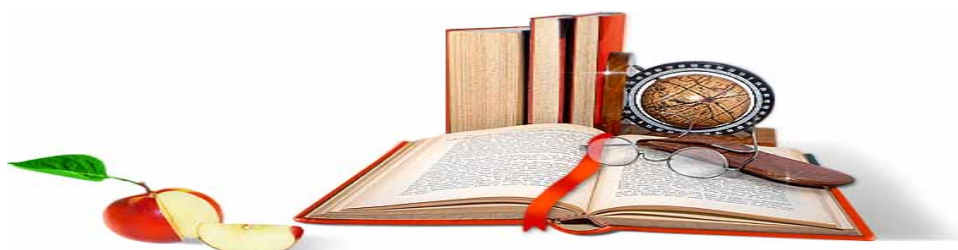
**---- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU WWW.MATURSKI.NET ----**

[BESPLATNI GOTOVI SEMINARSKI, DIPLOMSKI I MATURSKI TEKST](http://WWW.SEMINARSKIRAD.ORG)

RAZMENA LINKOVA - RAZMENA RADOVA

RADOVI IZ SVIH OBLASTI, POWERPOINT PREZENTACIJE I DRUGI EDUKATIVNI MATERIJALI.

WWW.SEMINARSKIRAD.ORG
WWW.MAGISTARSKI.COM
WWW.MATURSKIRADOVI.NET

NA NAŠIM SAJTOVIMA MOŽETE PRONAĆI SVE, BILO DA JE TO **[SEMINARSKI](#)**, **[DIPLOMSKI](#)** ILI **[MATURSKI](#)** RAD, POWERPOINT PREZENTACIJA I DRUGI EDUKATIVNI MATERIJAL. ZA RAZLIKU OD OSTALIH MI VAM PRUŽAMO DA POGLEDATE SVAKI RAD, NJEGOV SADRŽAJ I PRVE TRI STRANE TAKO DA MOŽETE TAČNO DA ODABERETE ONO ŠTO VAM U POTPUNOSTI ODGOVARA. U BAZI SE NALAZE **[GOTOVI SEMINARSKI, DIPLOMSKI I MATURSKI RADOVI](#)** KOJE MOŽETE SKINUTI I UZ NJHOVU POMOĆ NAPRAVITI JEDINSTVEN I UNIKATAN RAD. AKO U **[BAZI](#)** NE NAĐETE RAD KOJI VAM JE POTREBAN, U SVAKOM MOMENTU MOŽETE NARUČITI DA VAM SE IZRADI NOVI, UNIKATAN SEMINARSKI ILI NEKI DRUGI RAD RAD NA LINKU **[IZRADA RADOVA](#)**. PITANJA I ODGOVORE MOŽETE DOBITI NA NAŠEM **[FORUMU](#)** ILI NA

maturskiradovi.net@gmail.com